

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 662/2014**z dnia 15 maja 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 w odniesieniu do technicznego wykonania Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu prawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 8 grudnia 2012 r. podczas ósmej sesji Konferencja Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) służąca jako spotkanie Stron protokołu z Kioto przyjęła poprawkę dauhańską (zwaną dalej „poprawką dauhańską”), która ustanawia drugi okres rozliczeniowy protokołu z Kioto, rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2013 r. a kończący się dnia 31 grudnia 2020 r.
- (2) Art. 4 protokołu z Kioto przewiduje możliwość wspólnej realizacji przez strony zobowiązań przewidzianych w art. 3 protokołu. Podczas przyjmowania poprawki dauhańskiej Unia i jej państwa członkowskie wraz z Chorwacją i Islandią oświadczyły, że ilościowo określone zobowiązania do ograniczenia i redukcji emisji podjęte przez Unię, jej państwa członkowskie, Chorwację i Islandię w odniesieniu do drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto opierają się na założeniu, że będą one realizowane wspólnie zgodnie z art. 4 protokołu z Kioto. Oświadczenie to zostało uwzględnione w sprawozdaniu z konferencji i zatwierdzone przez Radę dnia 17 grudnia 2012 r.
- (3) Protokół z Kioto wymaga, aby strony, które osiągnęły porozumienie w sprawie wspólnej realizacji swoich zobowiązań na mocy art. 3 protokołu z Kioto, ustaliły w tym porozumieniu poziomy emisji przydzielone każdej z nich. Protokół z Kioto wymaga, aby strony porozumienia o wspólnej realizacji zobowiązań powiadomiły Sekretariat UNFCCC o warunkach tego porozumienia w dniu złożenia dokumentów ratyfikacyjnych lub instrumentów zatwierdzenia.
- (4) Przyjęcie poprawki dauhańskiej, wdrożenie towarzyszących jej decyzji Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie Stron protokołu z Kioto i porozumienie o wspólnej realizacji zobowiązań będą wymagały ustanowienia zasad w celu zapewnienia technicznego wykonania drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto w Unii,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 26 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 13 maja 2014 r.

w tym przejścia od pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego, aby umożliwić skuteczne wykonanie porozumienia o wspólnej realizacji zobowiązań oraz aby zapewnić jego dostosowanie do funkcjonowania unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji („EU ETS”), ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE ⁽²⁾.

- (5) W pierwszym okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto uzgodnione na szczeblu międzynarodowym wymogi dotyczące rozliczania i zarządzania emisjami i jednostkami oraz wspólnej realizacji zobowiązań przez Unię i jej państwa członkowskie zostały wdrożone na mocy decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, rozporządzenia Komisji (WE) nr 2216/2004 ⁽⁴⁾ i rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 ⁽⁵⁾. Rozporządzenia (WE) nr 2216/2004 i (UE) nr 920/2010 zostały zastąpione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 389/2013 ⁽⁶⁾, które zawiera przepisy dotyczące zarządzania jednostkami związanego z wdrożeniem i funkcjonowaniem EU ETS oraz decyzji nr 406/2009/WE. Ostatnio przyjęte rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 ⁽⁷⁾, które uchylilo i zastąpiło decyzję nr 280/2004/WE, nie zawiera podstawy prawnej, która umożliwiłaby Komisji przyjęcie niezbędnych technicznych zasad wykonawczych dla drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto zgodnie z warunkami poprawki dauhańskiej, decyzjami Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie Stron protokołu z Kioto oraz porozumieniem o wspólnej realizacji zobowiązań.
- (6) Jeśli jedno z państw członkowskich znajduje się w szczególnej i wyjątkowej sytuacji, która w poważny sposób działa na jego niekorzyść, w tym w związku z rozbieżnościami rozliczeniowymi powstałymi podczas dostosowywania wdrażania przepisów Unii Europejskiej do zasad uzgodnionych na mocy protokołu z Kioto, to – bez uszczerbku dla wypełniania zobowiązań państw członkowskich wynikających z decyzji nr 406/2009/WE – Komisja powinna przyjąć środki, które zaradziłyby tej sytuacji, poprzez przeniesienie jednostek poświadczonej redukcji emisji (CER), jednostek redukcji emisji (ERU) lub przyznaných ilości jednostek (AAU) znajdujących się w rejestrze Unii – jeśli na końcu drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto w rejestrze Unii znajdują się dostępne jednostki – do rejestru tego państwa członkowskiego.
- (7) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania artykułu 10 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁸⁾.
- (8) Decyzja 1/CMP.8 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie Stron protokołu z Kioto („decyzja 1/CMP.8”) zmienia zasady dotyczące określania kryteriów, jakie należy spełnić, aby móc korzystać z elastycznych mechanizmów w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto. Ustanawia ona również limity przenoszenia jednostek z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego oraz zawiera wymóg, aby każda ze stron utworzyła konto rezerwy nadwyżki z poprzedniego okresu. Ponadto decyzja ta przewiduje opłatę w wysokości 2 % dochodu, która ma być pobierana przy pierwszych międzynarodowych przeniesieniach AAU i przy wydawaniu ERU dla projektów wspólnych wdrożeń natychmiast po przeliczeniu na ERU jednostek AAU lub jednostek pochłaniania (RMU) posiadanych wcześniej przez strony. Dalsze zasady realizacji drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto są obecnie przedmiotem negocjacji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136).

⁽³⁾ Decyzja nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotycząca mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto (Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 386 z 29.12.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 920/2010 z dnia 7 października 2010 r. ustanawiające rejestr Unii na okresy unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych upływające dnia 31 grudnia 2012 r. zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzją nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 270 z 14.10.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiające rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylające rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i (UE) nr 1193/2011 (Dz.U. L 122 z 3.5.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (9) W aktach delegowanych, które mają być przyjmowane na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna zapewnić proces rozliczania na końcu drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto, w którym po każdym przeniesieniu rocznych limitów emisji netto zgodnie z decyzją nr 406/2009/WE oraz każdym przeniesieniu uprawnień netto z udziałem państw trzecich uczestniczących w systemie handlu emisjami gazów cieplarnianych ustanowionym w EU ETS, lecz niebędących stronami umowy z Unią i jej państwami członkowskimi o wspólnej realizacji zobowiązań, nastąpi przeniesienie odpowiedniej liczby jednostek AAU.
- (10) Oczekuje się, że właściwe międzynarodowe zasady regulujące rozliczanie emisji i postępy w realizacji zobowiązań zostaną przyjęte na następnej konferencji klimatycznej, która ma odbyć się w Limie w grudniu 2014 r. Unia i jej państwa członkowskie powinny współpracować z państwami trzecimi, by pomóc do tego doprowadzić.
- (11) Na mocy decyzji nr 1/CMP.8, która zobowiązuje strony do rewizji swoich zobowiązań w drugim okresie rozliczeniowym do roku 2014, można rozważyć anulowanie części jednostek AAU, CER i ERU, by zwiększyć poziom ambicji zobowiązań odnośnych stron.
- (12) Aby ustanowić spójne zasady mające zapewnić techniczną realizację drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto w Unii, w tym umożliwić przejście od pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego, aby umożliwić skuteczne funkcjonowanie wspólnej realizacji zobowiązań Unii, jej państw członkowskich oraz Islandii w drugim okresie rozliczeniowym oraz zapewnić jej funkcjonowanie w zgodzie z EU ETS i decyzją nr 406/2009/WE, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej od daty zawarcia przez Unię poprawki dauhańskiej do zakończenia dodatkowego okresu realizacji zobowiązań drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów. Przygotowując i redagując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić równoczesne, terminowe i właściwe przekazanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz ich spójność z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym wymogami w zakresie rozliczania, warunkami wspólnej realizacji zobowiązań określonymi w decyzji Rady dotyczącej ratyfikacji poprawki dauhańskiej do protokołu z Kioto oraz stosownymi przepisami Unii.
- (13) W konkluzjach z dnia 9 marca 2012 r. Rada stwierdza, że ilościowo określone zobowiązanie do ograniczenia lub redukcji emisji unijnej w drugim okresie rozliczeniowym określone jest na podstawie łącznej unijnej wielkości emisji gazów cieplarnianych dopuszczalnej w okresie 2013–2020 w ramach pakietu legislacyjnego odnoszącego się do klimatu i energii, co odzwierciedla jednostronne zobowiązanie Unii na rzecz zmniejszenia do roku 2020 swych emisji o 20 %, i w tym kontekście potwierdza, że przy takim podejściu zobowiązania poszczególnych państw członkowskich odnośnie do redukcji emisji nie powinny przekraczać ich zobowiązań uzgodnionych w prawodawstwie Unii.
- (14) Należy zapewnić zachowanie limitów ustanowionych odnośnymi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto dotyczących przenoszenia jednostek ERU i CER z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 525/2013,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 525/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się punkty w brzmieniu:

- „13a) »rezerwa okresu rozliczeniowego« oznacza rezerwę utworzoną zgodnie z załącznikiem do decyzji 11/CMP.1 lub innymi stosownymi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto;

- 13b) »rezerwa nadwyżki z poprzedniego okresu« oznacza konto utworzone na mocy decyzji 1/CMP.8 Konferencji Stron UNFCCC służącej jako spotkanie stron protokołu z Kioto (»decyzja 1/CMP.8«) lub innych stosownych decyzji organów UNFCCC lub protokołu z Kioto;
- 13c) »porozumienie o wspólnej realizacji zobowiązań« oznacza postanowienia porozumienia zawartego zgodnie z art. 4 protokołu z Kioto pomiędzy Unią, jej państwami członkowskimi a jakimkolwiek państwem trzecim w celu wspólnej realizacji zobowiązań wynikających z art. 3 protokołu z Kioto w drugim okresie rozliczeniowym;»;

2) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Unia i każde z państw członkowskich rozliczają się w swoich rejestrach utworzonych zgodnie z akapitem pierwszym z uprawnień przyznanych im w drugim okresie rozliczeniowym protokołu Kioto i realizują transakcje, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z decyzją 1/CMP.8 lub innymi stosownymi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto oraz z porozumieniem o wspólnej realizacji zobowiązań. W tym celu Unia i każde z państw członkowskich w swoich rejestrach:

- tworzą rachunki posiadania strony, w tym rachunek depozytowy, oraz zarządzają nimi, a także umieszczają na tych rachunkach posiadania strony liczbę jednostek AAU odpowiadającą liczbie uprawnień do emisji przyznanej każdemu z nich w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto,
- rozliczają wydawanie, posiadanie, przekazywanie, nabywanie, anulowanie, umarzanie, zastąpienie lub zmianę daty wygaśnięcia – stosownie do przypadku – jednostek AAU, RMU, ERU, CER, tCER i lCER znajdujących się w ich rejestrach w odniesieniu do drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto,
- tworzą i utrzymują rezerwę okresu rozliczeniowego,
- przenoszą jednostki AAU, CER i ERU znajdujące się w ich rejestrach z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto oraz tworzą rezerwę nadwyżki z poprzedniego okresu i zarządzają jednostkami AAU, które się w niej znajdują,
- rozliczają przenoszenie jednostek AAU i ERU jako część dochodu w następstwie wydania jednostek ERU oraz w następstwie pierwszego międzynarodowego przeniesienia jednostek AAU.»;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Komisja jest również uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25, aby poprzez rejestry Unii i państw członkowskich nadać skuteczność technicznemu wykonaniu protokołu z Kioto w niezbędnym zakresie, na mocy decyzji 1/CMP.8 lub innych stosownych decyzji organów UNFCCC lub protokołu z Kioto oraz na mocy porozumienia o wspólnej realizacji zobowiązań zgodnie z ust. 1.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu zapewnienia, aby:

- po każdym przeniesieniu rocznych limitów emisji netto zgodnie z decyzją nr 406/2009/WE oraz każdym przeniesieniu uprawnień netto z udziałem państw trzecich, które uczestniczą w systemie handlu emisjami gazów cieplarnianych ustanowionym w Unii dyrektywą 2003/87/WE, a które nie są stronami umowy o wspólnej realizacji zobowiązań, nastąpiło przeniesienie odpowiedniej liczby AAU w procesie rozliczania na końcu drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto,

— realizowane były transakcje niezbędne do tego, by dostosować stosowanie limitów wprowadzonych decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto w sprawie przenoszenia jednostek ERU i CER z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto do przepisów art. 11a dyrektywy 2003/87/WE; transakcje takie nie mają wpływu na możliwość przenoszenia przez państwa członkowskie kolejnych jednostek ERU i CER z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego w innych celach, pod warunkiem że nie zostaną przekroczone limity dotyczące przenoszenia jednostek ERU i CER z pierwszego do drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto.

7. Jeśli jedno z państw członkowskich znajduje się w szczególnej i wyjątkowej sytuacji, która w poważny sposób działa na jego niekorzyść, w tym w związku z rozbieżnościami rozliczeniowymi powstałymi podczas dostosowywania wdrażania przepisów Unii do zasad uzgodnionych na mocy protokołu z Kioto, to Komisja może przyjąć środki, które zaradziłyby tej sytuacji, z zastrzeżeniem dostępności jednostek na końcu drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto. W tym celu Komisja upoważniona jest do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących przenoszenia jednostek CER, ERU lub AAU znajdujących się w rejestrze Unii do rejestru tego państwa członkowskiego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 26 ust. 2. Uprawnienia do przyjmowania tych aktów wykonawczych przysługują Komisji od daty zawarcia przez Unię poprawki dauhańskiej do protokołu z Kioto.

8. Przyjmując akty delegowane na mocy ust. 5 i 6, Komisja zapewnia spójność z dyrektywą 2003/87/WE i decyzją nr 406/2009/WE oraz spójne wdrożenie uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym wymogów w zakresie rozliczania i optymalną przejrzystość i dokładność rozliczania jednostek AAU, RMU, ERU, CER, tCER i ICER przez Unię i państwa członkowskie, unikając jednocześnie, w miarę możliwości, stwarzania obciążeń i kosztów administracyjnych, w tym kosztów związanych z opłatą od dochodu oraz opracowaniem i utrzymaniem narzędzi informatycznych. Szczególnie ważne jest, by przed przyjęciem takich aktów delegowanych Komisja stosowała swoje zwykłe procedury działania i prowadziła konsultacje z ekspertami, w tym ekspertami z państw członkowskich.”;

3) w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Na końcu drugiego okresu rozliczeniowego na mocy protokołu z Kioto oraz zgodnie z decyzją 1/CMP.8 lub innymi stosownymi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto, a także umową o wspólnej realizacji zobowiązań, Unia i każde z państw członkowskich umarzą znajdujące się w ich rejestrach jednostki AAU, RMU, ERU, CER, tCER lub ICER odpowiadające emisjom gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze objętym przyznanymi Unii lub tym państwom uprawnieniami do emisji.”;

4) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6, 7 i art. 10 ust. 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 8 lipca 2013 r.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 10 ust. 5 i 6, powierza się Komisji na okres od daty zawarcia przez Unię poprawki dauhańskiej do protokołu z Kioto do zakończenia dodatkowego okresu realizacji zobowiązań drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto.”;

5) w art. 26 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku art. 10 ust. 7, jeżeli komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący
